

DECYZJA RADY (UE) 2016/2311**z dnia 8 grudnia 2016 r.****upoważniająca niektóre państwa członkowskie do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Kazachstanu do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 3, w związku z art. 218,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska wyznaczyła jako jeden ze swoich celów wspieranie ochrony praw dziecka, zgodnie z treścią art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej. Zasadniczą część tej polityki stanowią środki ochrony dzieci przed uprowadzeniem lub bezprawnym zatrzymaniem.
- (2) Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 ⁽²⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem Bruksela II bis”), którego celem jest ochrona dzieci przed szkodliwymi skutkami uprowadzenia lub bezprawnego zatrzymania i ustanowienie procedur zapewniających niezwłoczny powrót dziecka do państwa jego zwykłego pobytu, a także zapewnienie ochrony prawa do kontaktów z dzieckiem i do pieczy nad nim.
- (3) Rozporządzenie Bruksela II bis uzupełnia i wzmacnia Konwencję haską z dnia 25 października 1980 r. dotyczącą cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (zwaną dalej „konwencją haską z 1980 r.”), która ustanawia, na szczeblu międzynarodowym, system obowiązków i współpracę między umawiającymi się państwami oraz między organami centralnymi, których celem jest zapewnienie niezwłocznego powrotu uprowadzonych lub bezprawnie zatrzymanych dzieci.
- (4) Wszystkie państwa członkowskie Unii są stronami konwencji haskiej z 1980 r.
- (5) Unia zachęca państwa trzecie do przystąpienia do konwencji haskiej z 1980 r. i wspiera właściwe wdrażanie konwencji haskiej z 1980 r., uczestnicząc, wraz z państwami członkowskimi, między innymi w komisjach specjalnych organizowanych regularnie przez Haską Konferencję Prawa Prywatnego Międzynarodowego.
- (6) Wspólne ramy prawne mające zastosowanie między państwami członkowskimi Unii a państwami trzecimi można uznać za najlepsze rozwiązanie w delikatnych sprawach uprowadzenia dziecka za granicę.
- (7) Konwencja haska z 1980 r. przewiduje, że ma ona zastosowanie w stosunkach między państwem przystępującym a tymi umawiającymi się państwami, które złożyły oświadczenie o wyrażeniu zgody na to przystąpienie.
- (8) Konwencja haska z 1980 r. nie pozwala regionalnym organizacjom integracji gospodarczej, takim jak Unia, na zostanie jej stroną. Unia nie może zatem przystąpić do niej ani złożyć oświadczenia o wyrażeniu zgody dotyczącej państwa przystępującego.
- (9) Zgodnie z opinią 1/13 Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oświadczenia o wyrażeniu zgody na mocy konwencji z 1980 r. wchodzą w zakres wyłącznej kompetencji zewnętrznej Unii.

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 5 października 2016 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338 z 23.12.2003, s. 1).

- (10) Kazachstan złożył dokument przystąpienia do konwencji haskiej z 1980 r. w dniu 3 czerwca 2013 r. Konwencja haska z 1980 r weszła w życie w odniesieniu do Kazachstanu w dniu 1 września 2013 r.
- (11) Tylko Królestwo Niderlandów wyraziło już zgodę na przystąpienie Kazachstanu do konwencji haskiej z 1980 r. Z oceny sytuacji w Kazachstanie wynika, że te państwa członkowskie, które nie wyraziły jeszcze zgody na przystąpienie Kazachstanu, mogą wyrazić zgodę, w interesie Unii, na przystąpienie Kazachstanu zgodnie z warunkami określonymi w konwencji haskiej z 1980 r.
- (12) Państwa członkowskie, które nie wyraziły jeszcze zgody na przystąpienie Kazachstanu, powinny zatem zostać upoważnione do złożenia w interesie Unii swoich oświadczeń o wyrażeniu zgody na przystąpienie Kazachstanu zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji. Królestwo Niderlandów wyraziło już zgodę na przystąpienie Kazachstanu do konwencji haskiej z 1980 r. i nie powinno składać nowego oświadczenia, ponieważ obecne oświadczenie ma ważność w świetle prawa międzynarodowego publicznego.
- (13) Zjednoczone Królestwo oraz Irlandia są związane rozporządzeniem Bruksela II bis i w związku z powyższym biorą udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (14) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie, które nie wyraziły jeszcze w interesie Unii zgody na przystąpienie Kazachstanu do Konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (zwanej dalej „konwencją haską z 1980 r.”), zostają niniejszym do tego upoważnione.
2. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, złożą w interesie Unii do dnia 9 grudnia 2017 r. oświadczenie o wyrażeniu zgody na przystąpienie Kazachstanu do konwencji haskiej z 1980 r., w brzmieniu:

„[pełna nazwa PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO] oświadcza, że wyraża zgodę na przystąpienie Kazachstanu do Konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, zgodnie z decyzją Rady (UE) 2016/2311”.
3. Każde z państw członkowskich informuje Radę i Komisję o złożeniu swojego oświadczenia o wyrażeniu zgody na przystąpienie Kazachstanu i przekazuje Komisji tekst oświadczenia w terminie dwóch miesięcy od jego złożenia.

Artykuł 2

Państwa członkowskie, które przed datą przyjęcia niniejszej decyzji złożyły oświadczenia o wyrażeniu zgody na przystąpienie Kazachstanu do konwencji haskiej z 1980 r., nie składają nowych oświadczeń.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do wszystkich państw członkowskich z wyjątkiem Królestwa Niderlandów i Królestwa Danii.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 grudnia 2016 r.

W imieniu Rady
L. ŽITŇANSKÁ
Przewodniczący
